

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

PRZEŁOŻONY GENERALNY OCZEKUJE NA PODANIA MISYJNE

Ponawiam moje zaproszenie do tych wszystkich, którzy czują się powołani do misji *ad gentes* i *ad vitam*, aby podjęli to wezwanie i mogli w odpowiednim czasie rozpocząć **proces rozeznania**. Otrzymałem listy od współpracowników, głównie młodych, którzy napisali mi, że mieli pragnienie bycia misjonarzami, ale ich przełożeni (czasem dyrektor, czasem inspektor) zniechęcali ich lub wprost zabronili.

Myślę, że mogę powiedzieć, kontemplując serce Księdza Bosko, że **nikt nie ma prawa przeszkadzać w realizacji**

powołania, które daje Pan, a problemy lokalne lub inspektorialne nie mogą być przeszkodą w realizacji tych wspaniałomyślnych pragnień. Bracia, nie zapominajmy nigdy, że Bóg jest daleko bardziej hojny niż my.

Wierzę, że ze względu na potrzeby posłannictwa wkrótce dojrzymy do tego, że poprzez Radcę Regionalnego i Radcę ds. Misji – z aprobatą Przełożonego Generalnego, będziemy mogli w sposób skoordynowany zaproponować tymczasowo, na czas określony, pomoc współpracownikom z inspektorii, które mają więcej powołań, w innych miejscach i inspektoriatach Zgromadzenia.

Drodzy współpracownicy inspektorzy, bądźcie hojni! Ksiądz Bosko był hojny w sposób wyjątkowy!

Ks. Ángel Fernández Artime SDB

ACG 421

„Czy jesteś gotowy?”

Zakończył się jubileuszowy rok dwusetnej rocznicy urodzin Księdza Bosko. Może zapomniałeś, drogi (młody) współpracowniku, aby ofiarować Księdzu Bosko najlepszy ze wszystkich prezentów: twoją dyspozycyjność misyjną *ad gentes*, *ad exterios*, *ad vitam*! Kto wie, czy nadchodzące święta Bożego Narodzenia nie będą dobrą okazją, abyś i ty napisał do następcy Księdza Bosko: „Oto jestem!”.

Modlę się za ciebie! A ty módl się za mnie!

„Gdy kandydat, po dokonaniu procesu rozeznawania, dojdzie do wniosku, że jest powołany do pracy na misjach, wysyła list do Przełożonego Generalnego, w którym wyraźnie przedstawia swoje pragnienie i oddaje się do dyspozycji Zgromadzenia. To nie pozbawia go jednak możliwości wyrażenia swoich preferencji czy konkretnych predyspozycji do pracy na określonym terytorium misyjnym. Odnosi się to w szczególności do Projektu Europa (...).

„Po pomyślnie zakończonym rozeznawaniu i uzyskaniu opinii inspektora odnośnie wysłania współpracownika na misje, Przełożony Generalny wyznacza kandydatowi miejsce jego pracy”.

[Misyjna Formacja Salezjanów Księdza Bosko, Rzym 2013]

G. Basaños

Ks. Guillermo Basaños SDB
Radca ds. Misji

Chryste, Ty jesteś naszym pokojem.
Obdarz pokojem nasz świat,
który cierpi z powodu przemocy!

BŁOGOSŁAWIONYCH ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA!

KRYTERIA ROZEZNAWANIA SALEZJAŃSKIEGO POWOŁANIA MISYJNEGO „AD GENTES, AD EXTRA, AD VITAM”

Generalne kryteria rozeznawania powołaniowego – dla współbrata oraz dla dyrektora i jego rady.

Trzy niezbędne aspekty: (1) **prawa intencja**, (2) **wolna decyzja**, (3) **konieczne przymioty**.

Konieczne przymioty to:

- **dobre zdrowie**;
- **dojrzałość ludzka**; poczucie odpowiedzialności; zdolności relacyjne;
- stabilna osobowość; **zrównoważenie emocjonalne**; wytrwałość w trudnościach;
- cierpliwość, wyrozumiałość, pokora, **zdolność doceniania autentycznych wartości innych kultur i religii oraz przystosowania się** do zmieniających się sytuacji;
- **duch nadprzyrodzony**, który nie ogranicza misji do zwykłej filantropii lub działalności społecznej;
- **duch wiary**; zakorzenienie w Chrystusie poprzez życie modlitwy osobistej i wspólnotowej, której centrum jest Eucharystia, regularne korzystanie z sakramentów;
- życie salezjańskie przeżywane z **zapalem misyjnym**, który objawia się **gorliwością w głoszeniu Chrystusa**, zwłaszcza młodzieży najuboższej i opuszczonej;
- głęboka **miłość do Kościoła i Zgromadzenia**;
- **duch poświęcenia**; wspaniałomyślność; zadowolenie z warunków, w jakich się jest;
- **moc w znoszeniu zmęczenia i poczucia bezowocności** własnego trudu;
- **elastyczność i zdolność przystosowania się** oraz umiłowanie życia we wspólnocie międzykulturowej;
- **zdolność nauczenia się nowego języka**;
- **zdolność życia we wspólnocie i pracy w grupie** z innymi, ze świeckimi i z młodzieżą;
- **komunia i posłuszeństwo** w duszpasterstwie, któremu przewodzi miejscowy biskup.

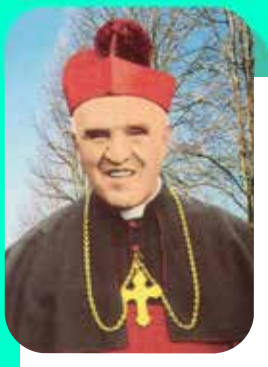

Przeciwwskazania powołania misyjnego

- **poszukiwanie przygód** i zwykła chęć zmiany miejsca pracy;
- **nalegania ze strony innych**: rodziców, współbraci, przyjaciół;
- **ucieczka od własnych problemów** relacyjnych, osobistych, powołaniowych;
- **niezdolność zintegrowania się w życiu i apostołstwie wspólnoty**. Jeśli taki współbrat zostanie posłany na misje, znajdzie się w środowisku znacznie bardziej wymagającym (z powodu języka, kultury i innych czynników). To nie ułatwi, a wręcz pogorszy jego sytuację.

[Misyjna Formacja Salezjanów Księdza Bosko, Rzym 2013]

Świadectwo salezjańskiej świętości misyjnej

Ks. Pierluigi Cameroni, Postulator Generalny ds. Kanonizacyjnych Rodziny Salezjańskiej

Sługa Boży, ks. Stefan Ferrando (1885-1978), misjonarz w Indiach, biskup i założyciel Misjonarek Maryi Wspomożycielki, tak pisał z frontu do swojego inspektora: „Brakuje kilka minut do północy i będzie Boże Narodzenie! Czuwałem, bo jakże można spać w tę noc? ... Wkrótce narodzi się Jezus. On, który mógł się urodzić w pałacu wołał betlejemską szopę. Nie wzgardził nawet nędznym żłobem. Co powiem temu Dzieciątku? On będzie widział wszystko i tutaj, pośród niekończących się nieszczęść i biedy znajdzie moje szczere serce, które pragnie być zawsze z Nim. I nigdy Go nie opuścić. Poproszę Go, aby dał mi siłę do zwycięstwa w tych ostatnich walkach i bitwach”.

Salezjańska Intencja Misyjna

O umocnienie duszpasterstwa rodzin w Regionie Bliskiego Wschodu

Aby salezjanie umocnili duszpasterstwo rodzin, wiążąc je ściśle z duszpasterstwem młodzieżowym.

„Dzisiaj rodzina przechodzi głęboki kryzys kulturowy, podobnie jak wszystkie wspólnoty oraz więzi społeczne. W przypadku rodziny kruchość więzi staje się szczególnie poważna, ponieważ chodzi o podstawową komórkę społeczeństwa, o miejsce, gdzie człowiek uczy się współżycia w różnorodności i przynależności do innych i gdzie rodzice przekazują dzieciom wiarę” (Ewangelii Gaudium 66). Rodzina, serce i kolebka wszelkiego życia, musi być coraz bardziej obecna w naszej modlitwie i w naszych inicjatywach duszpasterskich.

